

течащата Тунджа, то е попъстрено съ малки „курии“, гжсти върбалаци и хубави градини. На ю.-изтокъ отъ него идатъ една слѣдъ друга Ямболската и Карнобашка котловини, между Балкана и разположената прѣдъ Странджа вулканическа верига отъ хълмове. Тоя обширенъ и нисъкъ кжтъ между тия полета, свидѣтель на народни движения и войнственни състезания, заедно съ горнята Тракийска равнина около Т.-Пазарджикъ и Пловдивскитѣ хълмове, и до днесъ носи бѣлѣжитото исторично име Романия¹⁾.

Разположенъ при устията на три проходи: Асѣнювски, Селишки и Ново-Селски, Сливенъ е вжзелъ на прочутия Демиркапийски проходъ, който по-скоро трѣба да се счита за планински пжтъ надъ първия отъ тѣхъ и е важенъ въ историята на Сливенъ, като познатъ подъ разни имена: Porta Ferrea, Σιδηρά, Πύλι Σιδηράι, Σιδηρά Κλεισοῦρα и т. н., за да не забравимъ и турското му име, останало и до днесъ, Демиръ-Капу, прѣводъ на първитѣ, а по български: Желѣзна Врата²⁾. Източно до Сливенъ е Сотирския проходъ, обаче редомъ съ Демиркапийския и едни отъ най-важнитѣ и стари Ст.-Планински проходи сж Марашкия и Чалж-Кавашкия, за да свършимъ съ крайморския, тоя между Айтосъ и Месемврия, — всички тия бидейки най-редовни маршрути на идящитѣ отъ къмъ Дунава народи за Одринъ и Ц-дъ³⁾.

види, че прѣди Сливенското поле не е било тѣй обезлѣсено. Дори за 1829 г. Молтке пише за огромнитѣ гори между Сливенъ, Калояново и Бършанъ.

¹⁾ Планинцитѣ отъ Ихтиманъ и Вакарелъ, тия отъ Търново, Трѣвна, Елена и Котелъ, наричатъ Тракийското поле Руманя. Въ Трѣвна различаватъ Малка и Голѣма Руманя. Първата около Стара и Нова Загора, а втората, около Сливенъ и Ямболъ.

²⁾ Асѣнювскиятъ проходъ у мѣстнитѣ турци е познатъ и подъ името Текенликъ боазъ (по-скоро отъ глогъ, нежели отъ теке), Селишкия — Селище боазъ (което още веднажъ говори, че Селище не е отъ селъ = порой), а Ново-Селския = Ендже-Кюю боазъ (отъ по-старото турско име на Н.-Село = Енидже-Кюю, днесъ Ени-Кюю, а не отъ индже = тънъкъ-високъ).

³⁾ Подробности за всички тия, тѣй и за разклоненията имъ, които навжтрѣ въ Балкана носятъ други второстепенни имена, ще се дадатъ на съотвѣтнитѣ мѣста. Нужно е обаче да отбѣлжимъ още тукъ, че по пунктоирането на тия главни проходи между Сливенъ и морето, поради двусмисленитѣ текстове на Римски и Византийски хроници, сжществува голѣма бъркотия.